

AVIZ

referitor la proiectul de **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ** privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Analizând proiectul de **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ** privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr. 328 din 05.10.2023 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D983/05.10.2023,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare adoptarea unui set de măsuri destinate consolidării capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitării controlului financiar de specialitate al statului pentru unele reglementări specifice, precum și modificarea și completarea unor acte normative.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Amintim faptul că o versiune de proiect cu un obiect identic de reglementare și conținut asemănător a făcut obiectul avizului favorabil nr. 915/05.10.2023, constatându-se, în acest context,

preluarea în bună măsură a observațiilor și propunerilor cuprinse în avizul menționat.

4. La art. VIII, menționăm că, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, expresia „(...) la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I” ar trebui înlocuită cu sintagma „(...) la 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”. Precizăm, în acest sens, faptul că momentul de referință de la care un act normativ produce efecte juridice este acela al intrării în vigoare a acestuia, independent de data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dacă se dorește formal evitarea formulării repetitive, acest lucru poate fi asigurat prin identificarea și utilizarea unei formulări echivalente semantic, de tipul „(...) se aplică după 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”, caz în care observația de mai sus referitoare la reformularea textului va fi ajustată corespunzător. În situația preluării acestei ultime propuneri de text, s-ar ajunge la concluzia conform căreia art. V (în întregul său, iar nu numai alin. (1)) intră în vigoare imediat, dar se aplică după 30 de zile de la intrarea în efectivitate a ordonanței de urgență.

5. La art. XI alin. (1), ne menținem, independent de argumentația făcută, punctual, prin Nota de fundamentare, observațiile din avizul precedent, după cum urmează:

a) semnalăm că norma propusă nu conține dispoziția (comandamentul normei), ci are caracter pur declarativ, întrucât nu se constituie în mod efectiv drepturi și obligații. În consecință, pentru asigurarea predictibilității normei, este necesară revederea și reformularea textului;

b) „eliminarea inechităților, discriminărilor și/sau discrepanțelor de ordin salarial” nu s-ar putea realiza decât prin modificarea anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

c) este de analizat în ce constă derogarea de la prevederile art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. Precizăm că la art. 9 din respectiva lege se prevede că „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții

bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I-IX”. Ca urmare, prin instituirea unei derogări de la aceste prevederi ar urma ca pentru salariile din sistemul finanțelor publice să nu mai fie aplicabile prevederile anexelor nr. I-IX din Legea nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, aceste salarii urmând a fi determinate conform unei metodologii și a unor criterii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor. Or, acest aspect ar crea premisele apariției unor discriminări între categoriile de personal plătite din fonduri publice care vor fi salarizate conform legii-cadru în materie (pe de o parte) și angajații din sistemul finanțelor publice, care vor fi plătiți tot din fonduri publice, dar al căror nivel de salarizare va fi stabilit în mod separat conform unei metodologii și a unor criterii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor (pe de altă parte), cu atât mai mult cu cât această soluție ar fi justificată la alin. (1) tocmai de prevederile art. 6 din Legea nr. 153/2017, articol unde sunt prevăzute principiile care stau la baza sistemul de salarizare, și anume:

- **principiul legalității**, în sensul că **drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forța legii**, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

- **principiul nediscriminării**, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

- **principiul egalității**, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

- **principiul importanței sociale a muncii**, în sensul că salarizarea personalului din sectorul bugetar se realizează în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor;

- **principiul stimulării personalului din sectorul bugetar**, în contextul recunoașterii și recompensării performanțelor profesionale obținute, pe baza criteriilor stabilite potrivit legii și regulamentelor proprii;

- **principiul ierarhizării**, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate;

- **principiul transparenței mecanismului de stabilire a drepturilor salariale**, în sensul asigurării predictibilității salariale pentru personalul din sectorul bugetar;

- **principiul sustenabilității financiare**, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii;

- **principiul publicității** în sensul transparenței veniturilor de natură salarială, precum și a altor drepturi în bani și/sau în natură pentru toate funcțiile din sectorul bugetar.

Astfel, este de analizat dacă prin stabilirea în mod diferit, doar pentru angajații din sistemul finanțelor publice, a nivelului de salarizare, nu se încalcă mai multe dintre principiile din Legea nr. 153/2017, mai sus menționate. Astfel, considerăm că norma trebuie reformulată în integralitatea sa, drepturile de natură salarială urmând să fie stabilite prin norme juridice de forță legii.

d) la alin. (3), pentru respectarea principiului ierarhiei actelor normative, este necesară revederea normei în privința sintagmei „criteriile care stau la baza stabilirii drepturilor salariale luând în considerare hotărârile judecătorești potrivit prevederilor alin.(1) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor” întrucât criteriile respective nu pot fi stabilite printr-un act normativ secundar. În plus, criteriile respective sunt deja prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017, la art. 10, iar salariile de bază sunt stabilite la nivel de familie ocupațională.

e) la alin. (4), semnalăm că norma este neclară, întrucât nu se înțelege ce „alte categorii de drepturi salariale” vizează și, mai ales, unde sunt acestea prevăzute. În consecință, pentru asigurarea predictibilității normei, este necesară revederea și reformularea textului, cu atât mai mult cu cât, în redactarea propusă, se înțelege *per a contrario* că anterior punerii în aplicare a art. XI alin. (1) s-ar fi plătit o serie de drepturi de natură salarială în lipsa unei baze legale de acordare a acestora.

ROMÂNIA
PREȘEDINTE

Florin TORDACHE

București

Nr. 920/05.10.2023